

Nr 94/2018

Med andra ord

ISSN 1104-4462

Redaktör:
Viktoria Jäderling

Redaktionsråd:
Alva Dahl, Daniel Gustafsson,
Elin Svahn, John Swedenmark

Prenumeration (4 nr)
inom Sverige:
privatpersoner 150 kr/år,
företag 225 kr/år
För utrikespriser se hemsidan:
www.oversattarcentrum.se
Lösnummer: 40 kr
Bankgiro 992-1578 (öc)

*

Nästa nummer
kommer i juni 2018
Sista manusdag:
1 maj

*

Med andra ord
är medlemstidskrift för
Översättarcentrum
Södermannagatan 38
116 40 Stockholm

*

Tel: 08-556 048 40
mao@oversattarcentrum.se
www.oversattarcentrum.se

MAO är sedan 2017 beviljad
produktionsstöd från Kulturrådet.

Jag pratade nyligen med en grupp studenter på en kurs i kreativt skrivande. Jag fick frågor som: Måste man ha talang för att kunna skriva? Vem bestämmer om något är bra? Jag fick dessa och liknande frågor som handlar om en idé om något fixt och färdigt: en färdig talang, en färdig "bra" bok. Jag fick också mer hantverksmässiga frågor, som hur man kan bygga en trovärdig karaktär, eller om man kan lära sig att skriva. Jag var krasslig och svarade med mage och ryggmärg. Om att skriva är ett hantverk, vilket det är, så kan man förstås också lära sig det. Det finns regler om dramatiska kurvor, perspektiv och rytm att hålla sig i, att lära sig. Hur detta blir "bra" är svårare att svara på – eftersom det har med konst att göra. Det var uppriktiga, enkla och raka frågor, men till slut visste jag varken ut eller in, trots att jag ständigt funderar på dessa saker. Allt jag sa kom att handla om misslyckanden, tvivel och haverier. "Det är bara att arbeta på", var det enda jag till slut orkade säga. I det läget var det som om både jag och studenterna längtade efter en metod, några regler som håller. Något som kunde få det hela att kännas mer kunnigt, seriöst och vederhäftigt.

En mycket mänsklig längtan, tänker jag när jag läser Johan Nilssons roliga essä i detta nummer, "Översättning i vått och torrt", som börjar med att presentera två tydligt åtskilda metoder för hur man översätter en facklitterär respektive skönlitterär text. Det finns mycket användbart och tänkvärt i Nilssons två metoder, där den ena sägs vara torr och den andra våt, men det kanske mest talande, trösterika och lärorika i den här essän ligger i insikten om att metoderna i praktiken inte alls är så åtskilda, att gränserna mellan dem luckras upp när processen väl är igång, och hur han som började så se-gervisst strukturerad blir tvungen att kapitulera för en mer kaotisk eller iallafall rörlig, *mångförslagen* hållning. Och det är just det här mångförslagna, rörliga som gör litterär översättning till ett konstnärligt yrke. Och i konstnärliga yrken är vi alla av någon anledning rädda att blottas, att någon ska dra ner byxorna på oss.

Då är det som sagt bara att arbeta på.

I detta nummer har vi också återupptagit vår gamla vinjett Agenten. Vi tyckte att det var dags, förlagen behöver tips och uppslag på den bästa litteraturen som ännu inte översatts. Den franskanadensiska författaren Lise Tremblay är vår litterära agent.

VIKTORIA JÄDERLING